

BIZALMASAN

ÍGY NYARALUNK MI, MAGYAROK

Tusfürdő a táskába, zokni a papucsba

A szallas.hu reklámja szerint a kényelmes ruhátunk az egyik dolog, amivel mindenkit elkápráztattunk. FOTÓK: SHUTTER-STOCK

NYARALÁSI SZOKÁSOK
SALÁNKI ZSÓFIA

„Van egy mikrobuszunk már, / Úgy hívják, Tojota, / Akkora, hogy mindenki / Éppen befér oda. / Külön-külön helyünk van, / Ledönthető ülés, / Alhatunk, ülhetünk benn, / Lesz nagy ivás evés!” Ezekkel a sorokkal kezdődik Lackfi János Az utazás című verse, amelyben a Bögre család egyik kalandjáról olvashatunk. Akár előképe is lehetne egy alacsony költségvetésű nagy családi nyaralásnak.

Ismerjük az érzést, amikor útnak indulunk nyaralni, és eldöntjük: ha török, ha szakad, elengedjük magunkat. Dolgozunk, gyereket nevelünk, ezért kijár egy kis szabadság, ahol azt tehetünk, amit csak akarunk. Ahogy Vágási Feri mondta az ikonikussá vált Szomszédok című

sorozatban: „Most két hétig úr leszek!” De vajon eleget teszünk mi, magyarok a rólunk kialakult sztereotípiáknak? Hogyan látunk minket külföldön?

SUSOGÓS MELEGÍTŐ ÉS PAPUCS-ZOKNI

– A kilencvenes években még a susogós melegítőtől ismerték meg a magyar turistákat, akkor a kényelmes utazás volt a cél. Mára szerencsére nem tér el az öltözködésünk az európai átlagtól – mondta nevetve Prónay Gyula, a Proko Travel ügyvezető igazgatója.

A szallas.hu reklámja szerint a kényelmes ruhátunk az egyik dolog, amivel mindenkit elkápráztattunk. Amikor ez a mondat elhangzik, gumipapucsot és fehér zoknit viselő férfiakat látunk a konyhában falatozni. Bár ezt a stílust már elvileg magunk mögött hagytuk, Prónay Gyula szerint azzal viszont nagyon is kitérünk, hogy a kirakatok előtt állva szörnnyülködünk az árákon.

A kisebb értékű tárgyra, például tollra vagy samponra, de a nagyobbakra sem lehet rászorulva a szállóvendég.

Oszik Márta

ELVESZETTÉG ÉS NYELVTUDÁS

„No smoking, Sir!” – hangzik el egy – még rajzoltan is csinos – légiutas-kísérőtől a Mézga család című rajzfilmben, mikor Mézga Géza rágyújt egy szivarra az Ausztráliába tartó repülőgépen. Természetesen semmi pénzért sem ismerné be, hogy nem érti, így az egyetlen ismerősnek tűnő szót megragadva így válaszol:

Akár a Big Ben előtt is fajuk a rántott húsos zsemlet, zoknit hordunk papucsba, hangosak vagyunk, nem beszélünk idegen nyelvet, és mindent elviszünk a szállodából, ami belefér a piperetáskánkba: ezeket a sztereotípiákat láthatjuk a magyarok nyaralási szokásairól a szallas.hu legújabb reklámfilmjében. Utána jártunk, vajon mi igaz ebből, és hogyan is nyaralunk mi, magyarok.

„Szmoking? Most? Bent van a kofferben!” Ez a kis jelenet is mutatja, milyen bájosan elveszettek tudunk lenni mi, magyarok, mikor egy tőlünk idegen hellyel találjuk szembe magunkat.

– A nyaralók nagy százalékára még mindig jellemző, hogy nem beszélnek idegen nyelvet, ezzel pedig együtt jár az, hogy kissé elveszettek. Bár mindenki igyekszik, próbálkoznak a magyar-német kevert nyelvvél, vagy ha más nem, hangosabban beszélnek, hátha megértik – osztotta meg velünk humoros tapasztalatait Prónay Gyula.

A RAKTÁROZÁS MŰVÉSZE

„Mi, magyarok otthon érezzük magunkat a világban, ha van nálunk rántott húsos zsemle.” Ezzel a mókás felütéssel indul az említett reklámfilm. Tipikusan magyar szokásnak tartott dolog az, hogy a nyári kiruccanás alkalmával felpakolunk egy kis hazaival, például májkrémmel vagy szárazkolbászszal. Prónay Gyula szerint évekkel ezelőtt ez sokkal jellemzőbb volt. Lapunk Facebook-oldalán egyik ol-

Mi, magyarok otthon érezzük magunkat a világban, ha van nálunk rántott húsos zsemle.

vasónk megosztotta velünk személyes tapasztalatait: „Egyiptomban nyaraltunk all inclusive. Hatalmas tömött asztalok mindenféle földi jóval; a mellettünk lévő asztalnál az étkező közepén egy magyar bácsi kicsomagolta a kolbászt, szalonát, és nekállt falatozni...”

Amiket még előszeretettel raktározunk, azok a szállodákban található piperedolgok, például tusfürdő, szappan, törülköző vagy fűrdőköpeny. Oszik Márta pszichológus véleménye az, hogy a legdrágább szállodák is ki vannak téve a használati tárgyak megdézsmálásának. Egyfajta emléktárgyként kezeli, olyasminek, ami „jár neki”, vagy zsákmanyszerzési lehetőségeknek.

Nyaraláskor sokszor eltérünk a hétköznapiaktól, például koktélt iszunk a reggelinkhez.

AMI A NYARALÁSON TÖRTÉNIK, OTT IS MARAD

Szokták mondani, hogy azok a kalandok, amelyek például egy papfényes tengerparti nyaralás alkalmával történtek, ott is maradnak. Ilyenkor könnyebben vetődzük le a gatlásainkat, olyan dolgokat is megteszünk, amik a hétköznapi életben meg sem fordulnának a fejünkben. Például koktélt iszunk a reggelinkhez, vagy szerelmi kalandokba keveredünk. Oszik Márta szerint ez azért fordulhat elő, mert a nyaralás alatt a szabadság átélésére vágyunk. Megszabadulunk terhesnek érzett kötelezettségeinktől, a minden napok béklyóitól és a gatlásaink egy részétől. Ha azt gondoljuk, hogy senki nem érti a nyelvünket, a szokottnál hangosabban beszélhetünk, és annak ellenére, hogy semmi énekhangunk nincs, még részt vehetünk egy karaokepartin is.

Ismerjük az érzést, amikor útnak indulunk nyaralni, és eldöntjük: ha török, ha szakad, elengedjük magunkat.

